

**Sentència 95/2001, de 5 d'abril (BOE núm. 104, d'1 de maig, suplement).
 Conflicte positiu de competència plantejat pel Govern en relació amb
 l'art. 3.2.b del Decret 168/1991, de 20 de desembre, de la Diputació Re-
 gional de Cantàbria, pel qual es regula l'execució d'un pla de foment de
 l'abandonament de la producció lletera en zones de muntanya.**

Ponent:

Pablo Cachón Vilar.

La Diputació Regional de Cantàbria va aprovar el Decret esmentat i va regular una sèrie de mesures d'abandonament de la producció lletera durant un període de set anys a partir del mes de març de 1992 i fins a una quantitat de 30.500 tn de finançament exclusiu a càrrec dels fons de la Comunitat Autònoma. L'art. 3.2.b estableix que els beneficiaris hauran de signar un contracte en el qual es comprometen a determinades obligacions, una de les quals és la de complir la decisió del Govern de Cantàbria a l'efecte de designar els titulars d'explotacions que siguin cessionaris de les quantitats de referència alliberades a conseqüència del pla de foment de l'abandonament de la producció. L'advocat de l'Estat entén que aquesta mesura alteraria la competència estatal de reordenació del mercat nacional de la llet i els productes lactis establerta en el Reial decret 2466/1986, dictat en desplegament d'un reglament comunitari i en exercici de la competència de l'article 149.1.13 CE. Tanmateix, per al Govern de Cantàbria s'ha exercitat una competència en execució del dret comunitari, que, a falta d'una reserva nacional, permetia tornar a ubicar i consegüentment a reordenar el sector lacti a la regió, en aplicació del títol competencial autonòmic en matèria de ramaderia. La normativa estatal bàsica que establia

una reserva nacional d'acord amb el dret comunitari es va concretar posteriorment en el Reial decret 1888/1991.

Es discuteix, d'una banda, si la qüestió plantejada entra dins el títol competencial de l'article 149.1.13 CE («*bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica*») o «*ganadería, de acuerdo con la ordenación general de la economía*» (art. 22.7 EAC, actualment art. 24.9, després de la reforma de 1998). El Tribunal remet a la STC 45/2001, atesa la similitud de matèries objecte de conflicte, per la qual cosa considera que la titularitat de la competència controvertida correspon a la Comunitat Autònoma de Cantàbria i desestima el conflicte instat pel Govern central. Per tant, afirma que «*la designación por parte del Gobierno de Cantabria de los destinatarios de las cantidades liberadas como consecuencia de la puesta en práctica de un plan regional de fomento de abandono de la producción, ejecutado con cargo a los presupuestos de la propia Comunidad Autónoma (y respetándose, en todo caso, la normativa estatal básica sobre la materia, esto es, que se deje a la competencia del Estado la asignación de cantidades procedentes de la reserva nacional), en nada afectaría a la unidad del sistema ni a su plena eficacia, ni resultaría tampoco desproporcionado ni contrario al principio constitucional de igualdad*» (FJ 6).

Joan Lluís Pérez Francesch